

Kvartíčka v Kvintě Olympiáda v Soči

Šéfovo slovo

Zdravím vás a zvuku přečtení dalšího čísla Kvartíčky v Kvintě. Dnes už budeme mít konkrétní téma, kterého se budeme snažit držet, ale nejdříve organizační záležitosti. Máme tu další změnu: kvůli problémům s technikou jsme byli donuceni změnit korektora z Magdy Filipi na Lenku Málkovou. Budeme věřit a doufat, že si povede neméně dobře.

Takže téma...jmenuje se, jak můžete číst na obalu, zimní olympiáda 2014 v Soči. Doufám, že se tu o ní aspoň něco málo, opravdu toho není moc, dočtete a budete s naší prací spokojeni.

Sledujte facebookovou stránku školy GSŘMR Skuteč, kde se dozvíte všechno důležité, co se na naší škole děje.

Kritiku, komentáře,...cokoliv pište na e-mail:

kvarticka2018@seznam.cz

AV

Šéfredaktor: Antonín Vodvárka

Redakce: Filip Doležal, Markéta Štikarová, Lenka Málková, Magda Filipi

Korektura: Lenka Málková

Grafika: Markéta Štikarová

Zimní olympiáda

hlavní téma

Recenze: Assassin's creed IV

reportáže:

Exkurze do automobilky
Divadlo Manon Lescaut

Rozhovor s
Lubošem Kusým

Soči/Sochi samo o sobě

Člověk si řekne, je to v Rusku, tak to bude nějaká zapadlá zasněžená díra, plná ropy a „soudruhů“ v kabátech. Proto jsem byl velice překvapen, a zprvu jsem si myslel, že jsem se překlepl, když jsem si „vygúglil“ obrázky tohoto města...posud'te sami ;)

- město má kolem 330 000 obyvatel
 - roztaženo do délky 147 km > nejdelší město v Evropě
 - v polovině 20. století se stalo významným rekreačním sídlem...odpočíval tu například Stalin a v současné době i Putin
 - průměrné letní teploty jsou 26 °C až 32 °C
 - průměr teploty v lednu a únoru je 7 °C
- Závěr...jak se sakra v takovém krásném letním sídle mohou konat ZIMNÍ olympijské hry??!

.....odpověď?

Na horách za městem, v Kavkazském pohoří už to vypadá pro tuto příležitost

Antonín Vodvárka

Česká hokejová reprezentace

ČHR vznikla po rozpadu Československa v roce 1993 a byla považována za přímého nástupce Československé hokejové reprezentace. Díky této skutečnosti byla ČHR zařazena do Elitní skupiny. V roce 1993 hrála také své první mistrovství světa, kde se umístila na krásné bronzové příčce.

V této době byly pod vedením trenéra Ivana Hlinky, který byl ve funkci od roku 1993 až do roku 1999, kromě let 1994-97 kdy ho nahradil Luděk Bukač.

Za Ivana Hlinky získala ČHR 2 zlaté a 3 bronzové medaile na mistrovství světa a v roce 1998 na ZOH v Naganu získala ČHR nejcennější trofej historie českého hokeje.

Ivan Hlinka zemřel tragicky v roce 2004 na následky autonehody nedaleko Karlových Varů.

Dalším dlouho sloužícím trenérem je Alois Hadamczik, který vedl ČHR na 6 mistrovstvích světa a na 1 ZOH a povede ho i na dále na následující ZOH v Soči. O jeho výběru hráčů na tyto Olympijské hry se vedly velmi vášnivé debaty. Velmi mnoho fanoušků ČHR mu vytýkalo, že nezařadil do sestavy například Jiřího Hudlera, který podle odborníků zažívá jednu z nejlepších sezón své kariéry.

1.9 2011 utrpěl český hokej velikou ztrátu, když v Rusku spadlo letadlo s A-týmem Lokomotiv Jaroslavl, za který hráli 3 výteční hokejoví hráči Jan Marek, Karel Rachůnek a Josef Vašíček

Vyřazená čísla z reprezentace:

4 - Karel Rachůnek

15 - Jan Marek

21 - Ivan Hlinka

63 - Josef Vašíček

Filip Doležal

Jan Matuša

Typ sportu: skoky na lyžích

Je mu 33 let, narodil se v Českém Krumlově a skáče za klub Dukla Liberec.

Soutěže: V roce 1996 vystartoval poprvé na Mistrovství světa juniorů, kde skončil na čtvrtém místě v soutěži družstev. O rok později v roce 1997, se jako sedmnáctiletý dostal do českého sdruženářského týmu na mistrovství světa v Trondheimu, kde český tým skončil na čtvrtém místě. Na zimních olympijských hrách 1998 v Japon-ském Naganu byl v soutěži jednotlivců na 35 místě. Poslední velký sdruženářský závod absolvoval v roce 2001 na mistrovství světa v Lahti, kde skončil až 44. Poté přešel mezi skokany-specialisty.

V roce 2002 vyhrál mistrovství ČR na velkém můstku. Na mistrovství světa v roce 2003 dosáhl na 20. (velký můstek) a 28. (střední můstek) místo. Sezóna 2008 přines-la mírné zlepšení. Nejlépe se Maturovi dařilo na domácí půdě v Liberci, kde si do-skočil pro 15. místo.

Nyní se bude společně s českým týmem skokanů účastnit olympiády v ruském Sochi.

Jan Jaroš

Zimní politické hry, Soči 2014

(7.2. - 23.2.)

Bylo to tak vždy a ani teď tomu není jinak - Rusko je zkrátka kapitola sama pro sebe. To rozhodně nemyslím nějak zle a proti Rusům obecně nic nemám, ale chci říct, že co se průběhu her týče, se s nadějí na vcelku „bezproblémový“ vzor Londýna můžeme asi rozloučit.

Začalo to několikanásobným přesáhnutím předpokládaného rozpočtu, došlo až k otevřeným vyhrožováním teroristickými útoky na průběh her... a jak to skončí, neví nikdo.

Pro každou zemi je pochopitelně čest pořádat hry a jsou schopni a ochotni pro jejich úspěch obětovat plno úsilí a pěknou peněžní částku, ale Soči to všechno bere na vyšší úroveň - musíte uznat, že postavit na místě, kde není kromě „pár“ - teď už vystěhovaných - lidí, de facto nic, luxusní olympijský stadion, *200 mil nových silnic, 22 tunelů, 55 mostů, 13 nových a zrekonstruovaných vlakových stanic, pět nových škol, šest lékařských center, 49 hotelů, nový letištní terminál a také trafostanice nebo čističky vody*, a to všechno za 6-7 let... to si zaslouží uznání.

Zajímají se ale představitelé zemí žádajících o organizaci olympiády o tu velkolepou sportovní událost jako takovou, nebo je to všechno jen politická hra? Na to už si musíte udělat názor sami, a já mám v tomhle ohledu, i když jsem jinak fanoušek sportu, docela jasno.

Olympiáda v Soči z původně předpokládaných 12-ti miliard dolarů čtyřikrát překonala plán prvotního rozpočtu, a tedy s necelými 50 miliardami dolarů (v přepočtu asi bilion korun) překonala dokonce Peking -_- , nehledě na to, že letní olympijské hry zpravidla stojí víc. Není tomu tak dávno, co se pár týdnů před samotným začátkem olympiády objevily spekulace následně potvrzené nezvratnými důkazy o možné hrozbě teroristických útoků v dějišti olympiády.

Kromě „klasických“ bombových útoků ještě reálně hrozí nebezpečí sebevražedných atentátů tzv. Černých vdov, čečenských povstalců, nebo islamistů.

Velká část rozpočtu sice padla na bezpečnostní opatření: **Soči bude hlídat asi 100 000 příslušníků armády a bezpečnostních složek, bude zřízena speciální zóna pro vjezd pouze s místní poznávací značkou nebo povolením, omezení letecké dopravy a námořního spojení kolem Černého moře a speciální kontroly pro návštěvníky olympiády**... ale i přes to mnoho sportovců doporučuje svým rodinám, aby je do Soči nedoprovázely z důvodu jejich bezpečí.

I na tohle má však Putin odpověď - kromě nejdražších her se prý můžeme těšit i na ty v historii nejbezpečnější... Nezbývá, než doufat.

M.Štikarová

*citace z <http://isport.blesk.cz/>, článek s názvem Nejdražší hry v historii: Olympiáda v Soči bude stát přes bilion korun!, autor: Martin Hašek

** obsah převzat z <http://www.globalpolitics.cz/>, článek - GP Briefing: Olympijské hry v Soči: přehnaná bezpečnostní opatření?, autor: neuveden

Rozhovor s Lubošem Kusým útočníkem skutečského hokejového týmu

1. Kdy jsi začal s hokejem?

Něco mezi 3. - 4. rokem života.

2. Co tě k tomu vedlo?

To si moc nepamatuju, asi mě to bavilo, ne? Pravděpodobně rodiče, ano, jsme hokejová rodina, strýc působil v hokeji, otec taky, takže asi rodina.

3. Co by si poradil začátečníkům?

Sám trénuji prcky, kteří začínají, důležité je to nevzdat. Tisíckrát spadnou, tak aby se i poté znovu postavili a zkusili to, časem to přijde, ale musejí se chtít učit, jinak je to složité :-)

4. Jsi při zápasech výbušný typ? Máš na kontě větší rvačku (při hokeji)?

Jak kdy, ale spíše jo, zrovna včera jsem si nejdřív dal vlastní gól, pak jsem „zahodil“ asi tři vyložené šance a nakonec se ani týmu nedařilo a jasně vyhraný zápas jsme prohráli, takže jsem vzteky rozmlátil hokejku (ne poprvé). A co se týče bitky, tak zrovna letos jsem se jednou i popral a přišel jsem o zub, vybral jsem si jinou výškovou a váhovou kategorii, respektive on si vybral mě, neměl jsem moc na výběr, ale jasná prohra to prý nebyla.

Radka Volfová, Markéta Jonešová, Eliška Filipiová

(ilustrační fotka..)

Assassin's Creed IV:

Black Flag

Píše se rok 1720 a vy se jakožto hlavní hrdina ocitnete v roli charizmatického, odvážného, ale zároveň i trochu sobeckého Edwarda Kenwaye otce Haythama Kenwaye a tedy dědečka Connora z předchozího dílu. Edward se kvůli odchodu své ženy rozhodl odjet z Anglie a sejít na cestu pirátství za účelem zbohatnutí.

Odcestujete tedy do Ameriky, konkrétně do Karibiku, který je v této době ovládán Španěli, Portugalci, Angličany a v neposlední řadě piráty. Plujete si tedy se svou plachetnicí, nabuzení představou o zbohatnutí a jak přepadnete první přepravní loď. Vše ale nevyjde tak, jak by mělo a vy skončíte bez vaší posádky na ostrově společně s neznámým prchajícím mužem z nepřátelské lodi.

Po honičce džunglí nakonec muže dohoníte, on se ale začne ohánět mečem a silnými slovy a tak to s ním po pirátsku skončujete. V zápětí se ale z dopisu co měl muž u sebe dozvíte, že byl pověřen posláním, ze kterého by mohlo něco „kápnout“. Přeberete tedy jeho identitu a zjišťujete, oč vlastně běží. Zjistíte, že existuje jakási observatoř, která skrývá nadpřirozenou sílu, o jejíž objevení se snaží Templáři, kteří chtějí sílu využít pro svůj prospěch, a Assassini, kteří se v tom Templářům snaží zabránit. Vy se tedy přidáte k této honbě o moc a se svou novou lodí Jackdaw (neboli Kavka) vyplouváte společně se svou posádkou a novými přáteli za zbohatnutím a snem vybudování Pirátské republiky.

Ovládání v Assassin's Creed 4 se od předchozí trojky zcela změnilo a to k lepšímu a pohodlnějšímu, i když chvíli potrvá, než si na něj zvyknete.

Grafická stránka hry je na výborné úrovni, detailně propracovanou přírodu, rozlehlé moře plné ryb, starobylé stavby vypracované podle skutečnosti, nebo velrybu plující těsně před vaší lodí jen tak v ostatních hrách nenajdete.

Asi největší novinkou v AC4 je obrovský otevřený Karibik, po kterém se téměř na začátku hry můžete volně pohybovat, můžete si tedy volně plout s vaší lodí, kam se Vám zachce, účastnit se velkých námořních či pevninských bitev, jít na lov na neprozkoumané ostrovy, potápět se do hlubin oceánu a prozkoumávat vraky lodí, nebo si zajít do městské hospody jen tak „na jedno“.

V tomto díle si klasicky jako v předchozích můžete kupovat za své poctivě nakradené jmění nové zbraně a výstroj. Avšak vylepšovat nebudete pouze sebe, ale i svojí loď, kterou z neškodné plachetnice můžete předělat na elitní bojové plavidlo.

AC4 je podle ohlasů určitě jeden z nejvydařenějších dílů série a určitě bych jej všem fanouškům AC vřele doporučil.

Dan Klapal

Exkurze do automobilky v Mladé Boleslavi

9. ledna 2014 proběhla exkurze do Škodových závodů v Mladé Boleslavi. Jeli tam převážně maturanti z gymnázia a chrudimské technické školy. Jeli jsme autobusem asi dvě a půl hodiny než jsme dorazili na místo.

Hned po vystoupení nás všechny zaujala velikost parkoviště pro zaměstnance, kde stály pouze nové vozy firmy Škoda a.s. V zápětí jsme se přesunuli do nově zrekonstruovaného muzea, kde jsme dostali sluchátko s přijímačem signálu (abychom lépe slyšeli průvodce). Následně nás začala průvodkyně provádět historií automobilky. V muzeu byly krásné zachovalé, ale i staré exponáty aut a prosklené skříně se zajímavými doplňky a zajímavostmi, týkající se vývoje i minulosti závodu, např.: fotografie, součástky, SPZ v arabštině, klíče,...

Tam jsme se dozvěděli třeba, že v meziválečném období se vyváželo do úplně celého světa (i do Japonska, USA a Arábie), a taky, že se v našem voze nechali vozit i slavné osobnosti (Japonský císař, miss USA,...).

Průvodkyně nám postupně představila všechny známé a sériově vyráběné, ale i jen nakreslené typy, o kterých jsme třeba ani neslyšeli. V té chvíli jsem byl opravdu hrdý na kdysi náš největší klenot českého průmyslu, neboť dnes škodovku vlastní Němci. Po muzeu jsme se přesunuli do skladu historických vozů, kde byl třeba prototyp džípu, který kvůli malému odbytu ruského protějšku (i když měl lepší vlastnosti) šel stranou. Následně jsme autobusem vjeli přímo do závodů obrovskou vstupní bránou.

Pro představu: Plocha zabraná škodovkou je cca 10x větší než bývalá hlinecká ETA (ještě aby ne, když tam pracuje 26 000 lidí). Průvodce nám celou tuto mašinerii trochu popsal: 45 bufetů, cca 15 jídelen, centrální archiv, budova vedení (Všichni to jsou Němci), zkušební dráha i s vodním tunelem, lisovny,...

Jako jedni z posledních jsme mohli nahlédnout na výrobní linku. Uvnitř to vypadalo dost originálně: Celá hala byla souměrně rozdělená na pomyslné pruhy, na kterých byly pásy s pomalu běžícími „polotovary“.

Zaměstnanci na montáž součástí mají 62sekund (denně vyrobí 2500 vozů a ty jsou hned prodány, protože na sklad nevyrábí) vedle toho byli úzké silnice pro vozíky, ve společném středu to vypadalo jak v restauraci, neboť tam stáli automaty, kuchyň, stoly se židlemi,...

Potom jsme odevzdali reflexní vesty, které jsme vyfasovali, než jsme jeli do haly, a přijímače. Sluchátka jsme si mohli nechat. A jeli jsme domů.

Manon Lescaut

V pondělí 13. 1. se naše škola, konkrétně třídy od Tercie výš, zúčastnila moderní inscenace slavného díla „Manon Lescaut“. Hra hned v prvních sekundách působila tajemně, mysticky a hlavně bylo znát, že to bude pěkné psycho. Tento dojem dodávala neonová světla rozmístěná na podlaze a stěnách podia a typická hudba. S hudbou si autoři opravdu pohráli, ustala vždy, když si Manon sundala sluchátka, občas z ničeho nic prudce přestala hrát a po chvilce začala hrát zase trochu jiná. Světelné, kouřové, zvukové efekty byli opravdu krásné. Herci měli pěkné rekvizity, které většinou nebyli tím, co představovali, ale měli nějaký, často nepochopitelný, hlubší smysl. Děj se, alespoň podle mě, často ztrácel a byl nepochopitelný. Řekl bych, že čtvrtáci a pátáci toho z této hry moc nepobrali, jediné co si zajisté zapamatují, bude spodní prádlo Manon, která ke všeobecné „nelibosti“ v druhé půlce naprosto rezignovala na nošení vrchní části oblečení. Herecký výkon byl podle mě velice dobrý, perfektní načasování, držení těla, hlasitá artikulovaná mluva po téměř 2 hodiny...to si zaslouží obdiv a potlesk.

Když jsem se tak učitelů a žáků ptal na jejich názor, překvapilo mě jak je rozdílný. Několik lidí si hru nemohlo vynachválit, někteří byli rádi, že se nemuseli učit, a pak tu byla i část, která celou hru odsuzovala jako velice nepovedenou a zhanobení originálu. Erotické pasáže prostě nemůžou zapůsobit na všechny...teda, jistě...hlavní je herecké umění! :)

A.Vodvárka

Vánoční akademie

Ve čtvrtek dne 19. prosince 2013 proběhla Vánoční akademie v kulturním klubu ve Skutči. Zúčastnili se jí všechny třídy. Každá třída měla vymyšlený program, který byl zaručeně legrační a bohatý. Každý program by měl přece někdo moderovat. Toho se ujali kluci ze sexty a šlo jim to opravdu skvěle. My jako třída kvinta jsme měli zajímavý program. Jedna část třídy zpívala vánoční koledy v klavírním doprovodu s paní učitelkou Koudelkovou. Druhá část třídy si zavzpomínala na lekce z tanečních, proto si troufla zatancovat pár tanců a jako bonus si dojít pro paní učitelky a pány učitele. Byl to opravdu zážitek. Dokonce někteří jedinci z naší třídy, kteří si vybrali hudební výchovu jako volitelný předmět, dokázali zahrát zajímavé skladby s tzv. boomwhackery. Diregentem se stala paní učitelka Koudelková, která měla tuto akci na starost. Za zorganizování ji jako třída moc děkujeme.

Aneta Kalinová

Ze světa

Severní Korea:

Jak už víte, současný korejský despota Kim Čong-un nechal v nedávné době popravit svého strýce, ale tím to nekončí, neboť údajně popravil i jeho celou rodinu.

V neděli to uvedla jihokorejská agentura Jonhap, podle níž dal Kim popravit i své bratrance. Ta zároveň uvádí, že po strýci byla odvolána z funkcí a přivedena

Strýcova starší sestra s manželem, jenž byl ambasadorem na spřátelené Kubě. Dále jeho synovec, který byl na ambasádě v Malajsii i jeho dva synové ve věku cca 20let.

Údajně se někteří vzpírali, tak je zastřelili hned před domem a na očích sousedům. O motivech čistky v KHDR se také spekuluje. Některé zdroje uvádějí, že Kim odrazil pokus o puč.

Michal N.

Filmový tip

Ledově ostří

Chazz Michael Michaels (Will Ferrell) a Jimmy MacElroy (Jon Heder) jsou mužskými krasobluřskými jedničkami, dokud se nepoperou na předávání cen šampionátu a jsou doživotně vyloučeni z mužské kategorie krasobruslení. Najdou však zadní vrátka a do soutěže se přihlásí znovu, ale ne jako jednotlivci, ale jako pár....

Karina Sotonová

Recept

Zdarec!

Včera jsem vyzkoušela úžasný recept na ananasové muffiny.

Moc se mi do nich nechtělo, protože ananas moc nemusím, ale zkusila jsem je a byla jsem mile překvapená. Díky ananasu byly muffiny krásně šťavnaté a vláčné. Jejich příprava je navíc velmi snadná a rychlá. Opravdu to stojí za zkoušku.

Budete potřebovat:

100g másla

3 vejce

1 dl krupicového cukru

3 dl hladké mouky

2 lžičky prášku do pečiva

Nastrouhanou kůru z ½ citronu

1 konzervu (asi 225g) drceného ananasu

Postup:

Přehřejte troubu na 200 °C. Máslo roztáhněte a nechte vychladnout. Z vajec a cukru vymíchejte pěnu.

Hladkou mouku důkladně smíchejte s práškem do pečiva a přidejte vaječnou pěnu.

Přilijte vychladlé máslo, přidejte citronovou kůru a drcený ananas.

Těsto nalijte do formiček a pečte 15 - 20 minut.

Andrea Čechová

